

دکتر رابرت ای. پترسون، الهیات به معنای خاص، جلسه ۷ پسر خداست

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

من دکتر رابرت ای. پترسون هستم در تدریسش در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا. این جلسه هفتم است، پسر خداست.

ما مطالعاتمان را در الهیات به معنای واقعی کلمه، یعنی آموزه تثلیث، ادامه می‌دهیم.

ما تأکید کرده‌ایم که هر دو عهد، وحدت خدا را تعلیم می‌دهند - فقط یک خدا وجود دارد. سپس گفتیم که پدر خداست. نکته بعدی در طرح کلی ما، الوهیت پسر است.

پسر خداست. پروردگار ما الهی است. و دلایل متعددی برای این موضوع وجود دارد.

عیسی به طرق مختلف با خدا یکی دانسته می‌شود. او کارهای متعددی را انجام می‌دهد که فقط خدا انجام می‌دهد. او ما را در اتحاد با خود نجات می‌دهد.

او عصر آینده را می‌آورد و پرستشی را که فقط شایسته‌ی خود خداست، دریافت می‌کند. می‌توانستیم اضافه کنیم که او ویژگی‌هایی دارد که فقط خدا دارد، اما من نمی‌دانم.

شاید در این یادداشت‌ها مشخص شود که من آن را ندیده‌ام. خداوند ما عیسی مسیح الهی است. عیسی در عهد جدید به طرقی با خدا یکی دانسته شده است که فقط در مورد خود خدا صادق است.

عهد جدید همچنان توحید عهد عتیق، یعنی این واقعیت که تنها یک خدا وجود دارد را تأیید می‌کند. در عین حال، عیسی حداقل از سه طریق با خدای واحد حقیقی یکی دانسته می‌شود. مورد اول این واقعیت است که عبارات عهد عتیق که به یهوه اشاره دارند، در مورد عیسی نیز به کار می‌روند.

دوم، قابلیت جایگزینی عیسی و خدا در عهد جدید است. و سوم، این واقعیت که عیسی در عهد جدید خدا نامیده شده است. عهد جدید آیات مربوط به یهوه را در مورد عیسی به کار می‌برد.

نویسندگان عهد جدید، متون عهد عتیق که از نام خدا، یهوه، استفاده می‌کنند را به عیسی نسبت می‌دهند. نام ویژه او که در زبان عبری با عنوان تراگرامتون شناخته می‌شود، چهار حرفی که همیشه و فقط نشان‌دهنده الوهیت هستند. و از جمله به عنوان نام عهد ویژه برای خدا در رابطه با قومش استفاده شده است.

انجیل مرقس از ملاکی ۳:۱ نقل قول می‌کند که می‌گوید: «ببینید، من رسول خود را می‌فرستم و او راه را پیش روی من هموار خواهد کرد، می‌گوید خداوند لشکرها.» مرقس می‌نویسد: «ببینید، من رسول خود را پیشاپیش شما می‌فرستم. او راه شما را آماده خواهد کرد، مرقس ۱:۲.» مرقس این متن را به مسیح نسبت می‌دهد و او را به عنوان خداوند و یحیی تعمید دهنده را به عنوان رسول او به تصویر می‌کشد.

در روز پنطیکاست، پطرس از یوئیل نقل می‌کند تا توضیح دهد که خداوند عیسی صعود کرده، روح القدس را بر کلیسا می‌ریزد. یوئیل ۲:۳۲ نوشته بود: «آنگاه هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت.» یوئیل در همان موعظه، پطرس این خداوند را عیسی معرفی می‌کند. «پس ای تمامی خاندان اسرائیل، به یقین ۲:۳۲ بدانید که خدا این عیسی را که شما مصلوب کردید، خداوند و مسیح قرار داده است.» اعمال رسولان

او نجات به نام عیسی، آیه ۳۸، را به عنوان پژواکی مستقیم از نجات به نام خداوند در یوئیل ۲ ارائه (۲:۳۶) می‌دهد. عهد جدید، عبارات یهوه را در مورد عیسی به کار می‌برد.

پولس از ارمیا ۹:۲۴ نقل قول می‌کند: «هر که فخر می‌کند، باید به این فخر کند که مرا می‌فهمد و می‌شناسد که من خداوند هستم.» و پولس می‌گوید: «تا چنانکه نوشته شده است، هر که فخر می‌کند، به خداوند فخر کند.» (اول قرنتیان ۱:۳۱). به طور خلاصه، پولس خداوندی را که مؤمنان باید به او فخر کنند، معرفی می‌کند و خداوند جلال است، که حاکمان نادان، نه احمق‌ها، که حاکمان نادان این عصر او را مصلوب کردند، اول قرنتیان ۲:۸. این آشکارا عیسی است.

پطرس به اشعیا ۱۲:۸-۱۳ استناد می‌کند. از آنچه آنها می‌ترسند، مترسید. وحشت نکنید. شما باید فقط خداوند لشکرها را مقدس بدانید.

فقط باید از او ترسید. پطرس به این آیه از اشعیا ۸ استناد می‌کند وقتی می‌نویسد: «از آنچه آنها می‌ترسند یا مرعوب می‌شوند، نترسید، بلکه در دل‌های خود مسیح خداوند را مقدس بدانید.» پطرس مسیح خداوند را به جای پروردگار لشکرها یا همانطور که برخی ترجمه‌ها می‌گویند، لشکرها در اشعیا قرار می‌دهد.

سخنان عیسی در مکاشفه ۱ یادآور سخنان یهوه در اشعیا است. من خداوند هستم، اول و آخر. من او هستم، اشعیا ۴۱:۴. من اول هستم.

من آخرین هستم. خدایی جز من نیست، اشعیا ۴۴:۶. من او هستم. من اولین هستم.

من همچنین آخرین هستم، اشعیا ۴۸:۱۲. عیسی با تکرار سخنان پیامبر که در آن تنها یهوه سخن می‌گوید می‌گوید: «نترس.» این نقل قولی از مکاشفه است. من اولین و آخرین و زنده هستم.

من مرده بودم، اما بنگرید، من تا ابد زنده هستم و کلیدهای مرگ و جهان مردگان را در دست دارم، مکاشفه و ۱۸. یهوه ابدی اشعیا، مسیح ابدی مکاشفه است. تمام بخش‌های عهد جدید، متون عهد عتیق را که ۱:۱۷ از یهوه به خداوند عیسی اشاره دارند، به کار می‌برند و بدین ترتیب عیسی را با یهوه یکی می‌دانند.

ما پنج متن از این دست را ذکر کرده‌ایم، اما تعداد بیشتری نیز وجود دارد. برای اطلاعات بیشتر، به کریستوفر مورگان، الوهیت مسیح، جلد ۳ مراجعه کنید. در واقع، من و مورگان هر دو این کتاب را به طور مشترک ویرایش کردیم: مورگان و رابرت پترسون، ویراستاران، مجموعه *الوهیت مسیح* در الهیات و جامعه.

«همچنین به رابرت ام. بومن جونیور و جی. اد. کامازوسکی مراجعه کنید که کتاب فوق‌العاده‌ای با عنوان *جایگزینی عیسی در جایگاهش، اثبات الوهیت مسیح «نوشته‌اند»*. این کتاب، کتابی واضح است که در آن کلوچه‌ها از قفسه بالا، جایی که مردم می‌توانند به آنها دسترسی داشته باشند، برداشته شده‌اند، اما از نظر محتوا، کتاب محکمی است.

قرار دادن عیسی در جایگاه خود، اثبات الوهیت مسیح. آنها واقعاً کتاب‌های بسیار خوب و بسیار مفیدی هستند. ما به عنوان اولین اثبات الوهیت مسیح، استدلال کرده‌ایم که عیسی با خدا یکی دانسته شده است.

گفتیم که عبارات مربوط به یهوه در عهد عتیق مستقیماً در عهد جدید به عیسی مسیح اطلاق می‌شود، و این نشان می‌دهد که او خداوند خداست، که او یهوه است.

ثانیاً، بین عیسی و خدا قابلیت تعویض وجود دارد. عهد جدید، عیسی را با خدا تعویض می‌کند. نویسندگان عهد جدید، به ویژه پولس، نیز عیسی را با خدا یکی می‌دانند. در اینجا نمونه‌ای از نوشته‌های دیوید ولز آمده است که نشان می‌دهد پولس از نظر زبان‌شناسی، مسیح را با یهوه یکی می‌داند. دیوید اف. ولز، «شخص مسیح»، *تحلیلی کتاب مقدسی و تاریخی از تجسم*.

هفت نکته‌ی مختلف. قبل از اینکه متن را بخوانم، فقط می‌گویم، پادشاهی خدا، پادشاهی مسیح است. عشق خدا، عشق مسیح است.

کلام خدا، کلام مسیح است. روح خدا، روح مسیح است. آرامش خدا، آرامش مسیح است.

روز داوری خدا، روز داوری مسیح است. فیض خدا، فیض مسیح است. نویسندگان کتاب مقدس، به ویژه پولس، به طور قاطع، عیسی را با خدا عوض می‌کنند.

علت این چیست؟ سردرگمی؟ نه، سردرگمی یا هویت‌یابی نه. آنها تأیید می‌کنند که عیسی خداست. بنابراین، در اول تسالونیکیان ۲:۱۲، پولس درباره پادشاهی خدا می‌نویسد

اول تسالونیکیان ۲:۱۲، ما هر یک از شما را نصیحت و تشویق کردیم و شما ایمانداران تسالونیکی را مأمور نمودیم که به شیوه‌ای شایسته خدایی که شما را به پادشاهی و جلال خود فرا می‌خواند، رفتار کنید. بنابراین پولس می‌توانست بنویسد، درست است، نه به دفاعی که عیسی از پادشاهی صحبت می‌کند، اما می‌توانست بنویسد، می‌توانست از پادشاهی خدا صحبت کند. او این کار را می‌کند

ما همین الان قسمتی را دیدیم که او این کار را انجام می‌دهد. او همچنین می‌توانست از این پادشاهی به عنوان متعلق به خداوند عیسی مسیح صحبت کند. و بنابراین، در افسسیان ۵:۵، می‌خوانیم، وقتی سعی می‌کنم چیزی را پیدا کنم، به من یادآوری می‌شود که این حروف چقدر کوچک هستند

خدای من. افسسیان ۵:۵، زیرا می‌توانید از این مطمئن باشید که هر که زناکار یا ناپاک باشد، یا طمع کار، یعنی بت‌پرست، در پادشاهی مسیح و خدا میراثی ندارد. هر دو در یک عبارت هستند

گفته می‌شود که این پادشاهی، پادشاهی خداست، اما پیش از آن، گفته می‌شود که پادشاهی مسیح و خداست. از نظر زبانی، پولس می‌تواند بین خدا و مسیح یکی را انتخاب کند. بنابراین، او در افسسیان ۱:۴، با کلماتی شگفت‌انگیز، عشق خدا را تأیید می‌کند

او می‌گوید که در محبت، ما را از طریق عیسی مسیح برای فرزندخواندگی از پیش تعیین کرد. محبت خدا در واقع محبت خداست. با این حال، رومیان ۸:۳۵ به همان محبت خدا اشاره می‌کند که، همانطور که حدس زدید، محبت پسر است

چه کسی ما را از عشق مسیح جدا خواهد کرد؟ او در ادامه می‌گوید، هیچ چیز، هیچ چیز نمی‌تواند این کار را انجام دهد. عشق خدا، عشق مسیح است. کلام خدا، در بسیاری از جاهای پولس، از جمله کولسیان ۱:۲۵ به عنوان کلام مسیح نیز ذکر شده است

کولسیان ۱:۲۵، پولس می‌گوید کلیسایی که من خادم آن شده‌ام، بر اساس نظارت خدا که به من سپرده شده است، تا شما کلام خدا را به طور کامل بشناسید. این کلام خداست؟ آها. اما در همان کتاب بعدی کتاب مقدس، او می‌گوید که این کلام مسیح است

اول تسالونیکیان ۴:۱۵، زیرا از آنجایی که ما معتقدیم عیسی مرد و دوباره زنده شد، به همین ترتیب، خدا به وسیله عیسی، خفتگان را نیز با خود خواهد آورد. زیرا این را به شما از جانب خداوند اعلام می‌کنیم. یا اول تسالونیکیان ۱:۸، نه تنها کلام خدا از شما در مقدونیه و اخائیه طنین‌انداز شده است، اول تسالونیکیان ۱:۸ بلکه ایمان شما به خدا در همه جا منتشر شده است، به طوری که نیازی نیست چیزی بگوییم.

کلمه خداوند، خداوند نامتمایز، همانطور که گوردون فی به ما آموخته است، کلمه خداوند به تنهایی در عهد جدید، بدون هیچ گونه انشعاب دیگری، همانطور که می‌توانیم فرض کنیم، کلمه خداوند عیسی است که با خداوند نامتمایز، با خداوند عمومی به آن اشاره شده است. روح خدا، اول تسالونیکیان ۴:۸، همانطور که حدس زدید، روح مسیح است. بنابراین، هر کس این کلمه از جانب خدا را نادیده بگیرد، پولس در مورد تعلیم خودش صحبت می‌کند، نه انسان، بلکه خدا را نادیده می‌گیرد که روح القدس خود را به شما می‌دهد.

روح القدس، روح القدس خداست. طبق فیلیپیان ۱:۱۹، پس چه؟ فقط اینکه به هر طریقی، چه به تظاهر و چه به حقیقت، مسیح اعلام می‌شود و من از این بابت شادمانم. بله، و شاد خواهم شد، زیرا می‌دانم که از این امر به رستگاری من، (بزرگ ترجمه صحیح یونانی است S)، طریق دعاها و یاری روح عیسی مسیح منجر خواهد شد.

منظور او از زندان، خدمت بیشتر به فیلیپیان و دیگر مؤمنان است. روح خدا، روح او، اول تسالونیکیان ۴:۸، همان روح عیسی مسیح است، فیلیپیان ۱:۱۹. آرامش خدا، غلاطیان ۵:۲۲، ثمره روح، عشق، شادی، آرامش است. آرامش خدا، آرامش مسیح است.

همانطور که در کولسیان ۳:۱۵ می‌بینیم، بگذارید آرامش مسیح در دل‌هایتان حکمفرما باشد، آرامشی که در واقع در یک بدن به آن فراخوانده شده‌اید، و سپاسگزار باشید. این در حالی است که کتاب مقدس آرامش خدا را در دل‌های فردی مؤمنان تعلیم می‌دهد. با این حال، کولسیان ۳:۱۵ از آرامش جمعی در میان قوم خدا سخن می‌گوید.

بگذارید آرامش مسیح در دل‌های شما حکمفرما باشد، آرامشی که شما در یک بدن به آن فراخوانده شده‌اید. آرامش خدا، آرامش مسیح است. روز داوری خدا، اشعیا ۶:۱۳، ما رو برنخواهیم گرداند، روز داوری مسیح است.

بارها در فیلیپیان، فیلیپیان ۱:۶، من از این مطمئنم که آن که کار نیکو را در شما آغاز کرد، آن را در روز عیسی مسیح به کمال خواهد رساند. ۱:۶، ۱:۹، دعای من این است که عشق شما با معرفت و کمال تشخیص، هر چه بیشتر و بیشتر شود، تا بتوانید آنچه را که عالی است، تشخیص دهید و برای روز مسیح، پاک و بی‌عیب باشید. روز داوری خدا، روزی است که عیسی دوباره می‌آید.

این روز مسیح است. فیلیپیان ۲:۱۶، به همین ترتیب، همه کارها را بدون غرغر و مجادله انجام دهید. آیه تا فرزندان بی‌عیب و معصوم خدا باشید، بی‌عیب، در میان نسلی کج‌رو و منحرف، که در میان آنها چون ۱۴ نور در جهان می‌درخشید و به کلام حیات پایبندید، تا در روز مسیح، من به این افتخار کنم که بیهوده ندویده‌ام و بیهوده زحمت نکشیده‌ام.

در نهایت، فیض خدا که در سراسر پولس، افسسیان ۲:۸ و ۹، کولسیان ۱:۶، غلاطیان ۱:۱۹، وجود دارد، فیض مسیح است. اجازه دهید دو کاربرد فیض مسیح را از همان رساله، غلاطیان، انتخاب کنم که در ۱، در ببخشید، فیض خدا، ۱:۱۵ غلاطیان از فیض خدا صحبت می‌کند. اما وقتی آن کسی که مرا قبل از تولدم، ۶، جدا کرد و مرا به فیض خود فراخواند، خشنود شد که پسرش را به من آشکار کند تا بتوانم موعظه کنم و غیره، خدا پولس را جدا کرد و او را به فیض خود، به فیض خدا، فراخواند.

این فیض خداست. خب، همینطور است، اما در عین حال فیض مسیح هم هست. غلاطیان ۱:۶، من در شگفتم که شما به این سرعت از کسی که شما را به فیض مسیح فراخوانده است، روی برمی گردانید و به انجیل دیگری روی می آورید، انجیلی از نوعی متفاوت با انجیل حقیقی.

یا در مورد غلاطیان ۶:۱۸: چطور؟ فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد، برادران. آمین. دیوید ولز نکته خود را ثابت کرده است.

پولس با گفتن اینکه پادشاهی خدا، پادشاهی مسیح است. عشق خدا، عشق مسیح است. کلام خدا، کلام مسیح است، عیسی را با خدا یکی می داند.

روح القدس خدا، روح القدس مسیح است. آرامش خدا، آرامش مسیح است. روز داوری خدا، روز داوری مسیح است.

فیض خدا، فیض مسیح است. عهد جدید، عیسی را خدا می نامد. ما هنوز در مورد اولین اثبات الوهیت مسیح صحبت می کنیم، جایی که عهد جدید، عیسی را با خدا یکی می داند.

این متن، عبارات مربوط به یهوه در عهد عتیق را مستقیماً در مورد عیسی به کار می برد و تأیید می کند که او خدا، یهوه عهد عتیق است. این متن، عیسی را حداقل به همان هفت طریقی که دیدیم، با خدا عوض می کند. علاوه بر این، عهد جدید صراحتاً عیسی را خدا می نامد.

شش متن از عهد جدید به صراحت عیسی را خدا می نامند. یوحنا ۱:۱، در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود. فرقه گرایان به ما می گویند که باید کلمه خدا را ترجمه کنید.

آیا این خدا بدون حرف تعریف نیست؟ بله، هست. آیا این به معنای خدا نیست؟ خیر. و حتی در ترجمه های را بدون حرف تعریف به عنوان خدا در یوحنا ۱ ترجمه، *theos*، غلط فرقه ای از کتاب مقدس، کلمه خدا نمی کنند، به جز آیه ۱، که در آن آنها از پیش با الوهیت مسیح مخالف هستند.

زیرا چند آیه بعد در یوحنا ۱، وقتی می گویند مردی از جانب خدا فرستاده شد، با اشاره به یوحنا نمی گویند مردی از جانب خدا فرستاده شد. و وقتی در مورد افرادی که دوباره متولد می شوند صحبت می کنند، نمی گویند کسانی که نه از جسم یا از اراده انسان متولد شده اند، بلکه از یک خدا متولد شده اند. نه، آنها نمی گویند یک خدا.

آنها می گویند که از خدا زاده شده اند، چنانکه باید. و این همان کلمه تئوس بدون حرف تعریف است. در ابتدا کلمه بود و کلمه با خدا بود و کلمه خدا بود.

جان آشکارا عیسی را خدا خطاب می کند. در واقع، او این کار را با یک گنجاندن یا گنجاندن عظیم انجام به معنای گنجاندن است که تابعی از *inclusio* می دهد، همانطور که شاگردانم به من یاد داده اند. کلمه لاتین گفتار است، که به موجب آن کلمات یا ایده های یکسان یا مشابه در دو انتهای یک واحد ادبی قرار می گیرند که می تواند به کوچکی یک بیت باشد.

می تواند به بزرگی یک کتاب مقدس باشد، می تواند به بزرگی کل کتاب مقدس باشد. باغ در پیدایش ۱ و ۲ وجود دارد. باغ آسمان های جدید و زمین جدید در مکاشفه ۲۱ و ۲۲ وجود دارد. درخت حیات در فصل های اولیه پیدایش، درخت حیات در چند فصل آخر کتاب مقدس و غیره وجود دارد.

به هر حال، در ابتدا کلمه بود و او خدا بود، یوحنا ۱:۱. در یوحنا ۲۰:۲۸، توماس، که در اولین ظهور عیسی بر نفر حضور نداشت، عیسی را می‌بیند و توماس با فریاد به عیسی می‌گوید. متن یونانی می‌گوید توماس به او ۱۱ گفت، پروردگار من و خدای من. یوحنا به این ترتیب در ابتدا و انتهای انجیل خود به ما کتاب مقدس می‌دهد.

در واقع، او این کار را دو بار در مقدمه انجام می‌دهد. او دو بار و سپس یک بار در پایان، همانطور که دیدیم، این کار را انجام می‌دهد. اما نه تنها در یوحنا ۱:۱، او را خدا می‌نامند، بلکه بهترین متون نیز در یوحنا ۱:۱۸، عیسی را خدا می‌نامند.

هیچ کس هرگز خدا را ندیده است. تنها خدایی که در کنار پدر است، او را شناسانده است. یوحنا ۱:۱، یوحنا ۲۰:۲۸، عیسی را خدا بنامید، ۱:۱۸.

بنابراین یوحنا انجیل خود را با تأییدات صریح الوهیت پسر احاطه می‌کند. رومیان ۹:۵ به صورت‌های مختلفی ترجمه شده است و انجیلی‌ها در مورد اینکه آیا از پدر یا پسر نام برده شده است، دیدگاه‌های متفاوتی دارند اما بسیاری از آنها در مورد پسر، آن را تأیید می‌کنند. اجداد از آنها، یهودیان قومی، هستند و از طریق نسب فیزیکی، مسیح که خدای کلی است و تا ابد ستایش می‌شود، از آنها آمد.

آمین. به نظر من انگار مسیح خدا نامیده می‌شود. داگ مو و تام شرایر در تفاسیر نسبتاً جدید و انجیلی خود بر رومیان که به عنوان تفاسیر برجسته شناخته می‌شوند، رومیان ۹:۵ را به عنوان اشاره‌ای به الوهیت مسیح می‌دانند.

تیطوس ۲:۱۳، ما منتظر امید مبارک و ظهور جلال خدای بزرگ و نجات‌دهنده‌مان، عیسی مسیح هستیم. تیطوس ۲:۱۳. عبرانیان ۱:۸، اما خدا به پسر گفت، تخت تو، ای خدا، تا ابد پابرجاست، و عصای پادشاهی تو عصایی است، عصایی درستکار.

عبرانیان ۱:۸، با نقل قول از یک مزمور، آن را مستقیماً به خداوند عیسی نسبت می‌دهد، و پدر، پسر را خدا تخت تو، ای خدا می‌نامد. دوم پطرس ۱:۱ به طرز چشمگیری آغاز می‌شود، شمعون پطرس، بنده و رسول عیسی مسیح، به کسانی که از طریق عدالت خدا و نجات‌دهنده ما، عیسی مسیح، ایمانی برابر با ایمان ما دریافت کرده‌اند. دوم پطرس ۱:۱. وقتی نویسندگان عهد جدید عنوان خدا، تئوس، را برای مسیح به کار می‌برند، صریحاً الوهیت او را تأیید می‌کنند.

در واقع، مری هریس کتابی را به این وقایع اختصاص داده است. مری جی. هریس، *عیسی به عنوان خدا. استفاده عهد جدید از تئوس در اشاره به عیسی*.

عیسی کارهای خدا را انجام می‌دهد. این یک قیاس منطقی است. فقط خدا کارهای خاصی را انجام می‌دهد.

گفته می‌شود که عیسی آن کارها را انجام می‌دهد. بنابراین، عیسی خداست. مسیح با انجام بسیاری از کارهایی که فقط خدا می‌تواند انجام دهد، الوهیت خود را نشان می‌دهد.

این موارد شامل اعمال خلقت، مشیت الهی، داوری و نجات می‌شود که زیرمجموعه‌های متعددی تحت عنوان عیسی و خلقت دارد. هر دو عهد عتیق و جدید اعلام می‌کنند که تنها خدا کار خلقت را انجام می‌دهد. عهد عتیق، پیدایش ۱:۱. در ابتدا، خدا آسمان‌ها و زمین را آفرید.

عهد جدید، اعمال رسولان ۴:۲۴، اعلام می‌کند که خدا تنها خالق است. با این حال، عهد جدید کار خلقت را به عیسی مسیح نسبت می‌دهد و بدین ترتیب نشان می‌دهد که او الهی است. یوحنا ۱:۳. همه چیز توسط او آفریده شد.

فقط نمی‌خواهم نقل قول اشتباهی بکنم. همه چیز از طریق او آفریده شد. در هر یک از این عبارات، حروف اضافه‌ای به کار رفته که پسر را به عنوان نماینده پدر در خلقت و با این وجود، یک نماینده الهی معرفی می‌کند.

فرشتگان چیزی خلق نمی‌کنند. انسان‌ها هم چیزی خلق نمی‌کنند، به خاطر پیت. کولسیان ۱:۱۶ دلیل زیبایی بر این مدعاست، زیرا از زبانی جامع استفاده می‌کند.

در واقع، یوحنا ۱ این کار را کرد، اما من دوباره به عقب بر نمی‌گردم، اما غلاطیان، افسسیان، کولسیان کولسیان ۱. او تصویر است، و پسر تصویر خدای نادیده، نخست‌زاده، که والاترین است. مزمور ۸۹:۲۴، از تمام آفرینش را مقایسه کنید. مزمور ۸۹:۲۷.

زیرا به وسیله‌ی او، او نخست‌زاده‌ی تمامی آفرینش است. او بر آفرینش والاترین است، زیرا، یا به وسیله‌ی او، همه چیز آفریده شده است. همه چیز چیست؟ در آسمان و بر زمین.

این اشاره‌ای به پیدایش ۱:۱ است، و این یک روش یهودی برای بیان کل ماجرا است. در ابتدا، خدا آسمان‌ها و زمین را آفرید. چیز دیگری وجود ندارد.

به وسیله مسیح، همه چیز در آسمان و زمین، مرئی و نامرئی، توسط پسر آفریده شد. آیا می‌توانید دسته‌بندی دیگری را تصور کنید؟ چیزی که مرئی است و چیزی که نامرئی است وجود دارد. این یک زبان جامع است.

چه تخت‌ها، چه سلطنت‌ها، چه حاکمان و چه مقامات، ظاهراً نوعی تمایز بین موجودات فرشته‌ای هستند. همه چیز از طریق او، پسر، و همچنین برای او آفریده شده است. این برای هدف و جلال اوست.

عبرانیان ۱:۲ می‌گوید که او هست، عیسی آغاز و پایان است. در این روزهای آخر، خدا به وسیله پسرش با ما سخن گفته است، که او را وارث همه چیز قرار داده است. این پایان است.

او وارث تمام کائنات خواهد بود. خدا از طریق او جهان را آفرید. به وسیله او، از طریق او، خدا همه چیز را آفرید.

پسر خدا کار خلقت را انجام می‌دهد، کاری که فقط خدا در کتاب مقدس انجام می‌دهد. تمایز خالق-مخلوق. یک تمایز دائمی است. در مورد تجسم نیز صادق است، خالق به مخلوق تبدیل شد.

اگر بخواهید، او خالق-مخلوق شد. اما ما در مورد آن صحبت نمی‌کنیم. ما در مورد کار خلقت صحبت می‌کنیم، که در کتاب مقدس کار پدر و پسر و گاهی اوقات، اما به ندرت، روح القدس است.

عیسی و مشیت الهی. خدا نه تنها کار خلقت را انجام می‌دهد، بلکه کار مشیت الهی را نیز انجام می‌دهد. هم عهد عتیق و هم عهد جدید تعلیم می‌دهند که مشیت الهی تنها کار خداست.

عهد عتیق، مزمور ۱۰۴، آیات ۲۴ تا ۳۰. عهد جدید، اعمال رسولان ۱۷: ۲۴ تا ۲۸. خدا همه چیز را آفرید.

باید بگویم که خدا همه چیز را حفظ می‌کند. مزمور ۱۰۴: مشیت الهی در حفظ موجودات مختلف، حیوانات و غیره مشهود است. عهد جدید، اعمال رسولان ۱۷، ۲۴، ۲۸.

مشیت الهی، انسان‌ها را در نقاط مختلف جهان پراکنده کرد و برای آنها باران و میوه‌ها و سبزیجاتی فراهم نمود که بتوانند از آنها لذت ببرند. خداوند هر ملتی از بشر را از یک مرد آفرید. من به اندازه کافی به عقب برنگشتم.

اعمال رسولان ۱۷:۲۴. پولس به یونانیان در آتن در آریوپاگوس می‌گوید: «خدایی که جهان و هر آنچه در آن است را آفرید، همان چیزی است که ما به شما اعلام می‌کنیم.» خدایی که جهان و هر آنچه در آن است را آفرید، چون پروردگار آسمان و زمین است، در معابد ساخته دست بشر ساکن نیست.

یونانیان وقتی برای خدای ناشناخته محرابی دارند، گیج می‌شوند. او همچنین توسط دست‌های بشر خدمت نمی‌شود، گویی به چیزی نیاز دارد، زیرا خود به همه بشریت حیات و نفس و همه چیز می‌بخشد. و او از یک مرد، که آدم باشد، هر ملتی از نوع بشر را آفرید تا بر روی زمین زندگی کنند.

پس از تعیین دوره‌های زمانی مشخص و مرزهای محل سکونت خود، آنها باید خدا را جستجو کنند و شاید راه خود را به سوی او پیدا کنند. این مشیت الهی است. تنها خداست که جهان خود را حفظ می‌کند و آن را به سوی اهداف خود هدایت می‌کند.

مشیت الهی شامل این نگهداری است که متکلمان آن را حفظ می‌نامند، و این هدایتی است که متکلمان آن را حکومت می‌نامند. خداوند نه تنها همه چیز را می‌آفریند، بلکه تنها اوست که آنها را نگهداری و به سوی اهداف تعیین‌شده‌اش هدایت می‌کند. عهد جدید، کار مشیت الهی را به عیسی مسیح نسبت می‌دهد.

کولسیان ۱:۱۶، همه چیز به وسیله او قوام می‌یابد، همه چیز به هم پیوند می‌خورد. عبرانیان ۱:۳، در مورد پسر می‌گوید، منظورش چیست؟ او همه چیز را به وسیله کلام قدرتمند خود نگه می‌دارد. عبرانیان ۱:۳، او ESV، کائنات را به وسیله کلام قدرتمند خود نگه می‌دارد.

خدا و داوری نشان دادند که پسر خدا کارهایی را انجام داد که فقط توسط خود خدا انجام می‌شد. هم عهد عتیق و هم عهد جدید تعلیم می‌دهند که فقط خدا کار داوری را انجام می‌دهد. عهد عتیق، مزمور ۹۶:۳، عهد جدید، رومیان ۱۰:۱۴. با این حال، عهد جدید داوری را به پسر خدا نسبت می‌دهد، متی ۱۶:۲۷. به عنوان مثال، پسر انسان قرار است با فرشتگانش در جلال پدر بیاید و سپس او، پسر انسان، هر کس را مطابق آنچه انجام داده است، پاداش خواهد داد.

پطرس در اعمال رسولان ۱۰:۴۲ می‌گوید: عیسی به ما فرمان داد که برای مردم موعظه کنیم و شهادت دهیم که او کسی است که خدا او را برای داوری زندگان و مردگان منصوب کرده است. همانطور که قبلاً گفتم، کار داوری، آخرین داوری در کتاب مقدس، در عهد جدید تقریباً نیمی از زمان به پدر و نیمی دیگر به پسر نسبت داده شده است. در اینجا، پسر است که کار داوری را انجام می‌دهد؛ یعنی کاری که فقط خدا انجام می‌دهد. بنابراین، پسر خداست.

عیسی اعلام می‌کند، نقل قول می‌کند، که پدر در واقع هیچ کس را داوری نمی‌کند، بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است تا همه مردم پسر را همانطور که پدر را گرامی می‌دارند، گرامی بدانند، یوحنا ۵:۲۲-۲۳. پولس از وحی خداوند عیسی از آسمان به همراه فرشتگان قدرتمندش سخن می‌گوید، زمانی که او با آتش شعله‌ور از کسانی که خدا را نمی‌شناسند و از کسانی که از انجیل خداوند ما عیسی اطاعت نمی‌کنند، انتقام می‌گیرد، نقل قول می‌کند، دوم تسالونیکیان ۱:۷ و ۸. مسیح با آتش شعله‌ور انتقام خواهد گرفت. عیسی در کنار پدر، داور

است. قدرتمندترین، رایج‌ترین و متقاعدکننده‌ترین حقیقت که عیسی کارهای خدا را انجام می‌دهد، عیسی و نجات است. یکی از قوی‌ترین استدلال‌ها برای الوهیت مسیح این است که او نجات می‌دهد.

تنها خدا نجات‌دهنده‌ای است که کار نجات را انجام می‌دهد، خروج ۲:۱۵، اول تیموتائوس ۱:۱. با این حال، عهد جدید کار نجات را به عیسی مسیح نسبت می‌دهد، و از این طریق، حداقل به شش طریق، بار زیادی از آن را به دوش می‌کشد. عیسی نجات‌دهنده است؛ عیسی گناهان را می‌بخشد، کاری را انجام می‌دهد که مردم را برای همیشه نجات می‌دهد، هدف ایمان نجات‌بخش است، روح‌القدس را به کلیسای خود می‌دهد و نجات را به کمال می‌رساند. هر یک از این راه‌ها برای نشان دادن اینکه عیسی کار نجات را انجام می‌دهد، کافی است.

هر شش مورد به طور قاطع این را نشان می‌دهند. عیسی نجات‌دهنده است، عهد جدید اغلب عیسی را نجات‌دهنده می‌نامد، لوقا ۱۱:۲، یوحنا ۴:۴۲، اعمال رسولان ۳۱:۵، اعمال رسولان ۲۳:۱۳، افسسیان فیلیپیان ۳:۲۰، تیطوس ۱:۴، ۲:۱۰، ۲:۱۳، ۳:۶، دوم پطرس ۲:۳، اول یوحنا ۱۴:۴، ما برنخواهیم، ۵:۲۳ گشت، اگر این کار را بکنیم همه شما را به خواب خواهیم برد. علاوه بر این، در بسیاری از جاها عیسی را به عنوان تنها نجات‌دهنده بدون استفاده از کلمه نجات‌دهنده معرفی می‌کند.

ما نمی‌خواهیم مرتکب مغالطه‌ی مفهوم کلمه شویم، که یکی از راه‌های آن این است که بگوییم، خب، کلمه‌ی نجات‌دهنده «وجود ندارد، بنابراین نمی‌تواند از «نجات‌دهنده» صحبت کند. خب، بله، می‌تواند، شما» می‌توانید یک ایده را با کلمات مختلف بیان کنید. راه دیگر این است که اصرار کنیم که کلمه‌ی «نجات» یا «نجات‌دهنده» وجود دارد و این کلمه همیشه از نجات، نجات معنوی، صحبت می‌کند.

می‌تواند، اما در واقع اگر زمینه‌ی کاربردهای مختلف، به ویژه کاربردهای نجات و حتی رستگاری را بررسی کنید، اینطور نیست. بنابراین بدون استفاده از کلمه‌ی نجات‌دهنده، عیسی به عنوان نجات‌دهنده معرفی شده است، متی ۱:۲۱، نام او را عیسی، نوزاد، بگذارید، زیرا او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد داد. منظور عیسی این است که خداوند نجات می‌دهد یا در واقع نجات‌دهنده است، متی ۱۱:۲۷، یوحنا ۶:۱۴، من راه حقیقت و حیات هستم.

هیچ کس جز از طریق من نزد پدر نمی‌آید. عیسی نجات‌دهنده است. او تنها واسطه بین خدا و انسان است.

او بخشنده‌ی حیات جاودان است. هیچ کس جز از طریق او به پدر نمی‌رسد، و او راه است. یعنی جاده‌ای که به خدا منتهی می‌شود.

هیچ کس جز با پیمودن آن راه، جز با ایمان آوردن به او، به پدر نمی‌رسد. اعمال رسولان ۳۱:۱۶، عبرانیان اول قرن‌تین ۳:۱۵ و ۴. دومین راه ارتباط عیسی و رستگاری این است که او گناهان را می‌بخشد. بخشش، ۵:۹. گناهان یک حق الهی و تنها حق خداست.

خروج ۳۴:۶ و ۷، مزمور ۱۰۳:۱۰ و ۱۲، اشعیا ۴۳:۲۵. در هر بخش از عهد جدید، بخشش گناهان نیز از وظایف الهی عیسی است. لوقا ۷:۴۷-۴۹، اعمال رسولان ۳۱:۵، کولسیان ۱:۱۳ و ۱۴، مکاشفه ۵:۱ و ۶. عیسی الهی است. سومین راهی که نشان داده می‌شود عیسی نجات‌دهنده است، این است که عیسی کاری را انجام می‌دهد که ما را برای همیشه نجات می‌دهد.

کتاب مقدس، پسر خدا را به خاطر کار باشکوهش ستایش می‌کند. عبرانیان شهادت می‌دهد، نقل قول می‌کند که مسیح یک بار برای همیشه با خون خود وارد مقدس‌ترین مکان شد و رستگاری ابدی را به دست آورد. عبرانیان ۹:۱۱ و ۱۲

عبرانیان همچنین می‌گویند که او با یک قربانی، کسانی را که تقدیس شده‌اند، برای همیشه کامل کرده است. عبرانیان ۱۴:۱۰. مسیح با مرگ بر صلیب و برخاستن دوباره، رستگاری ابدی را به دست آورد. قربانی واحد او، قوم خدا، مقدسین را برای همیشه کامل کرد.

عبرانیان ۱۴:۱۰. نه تنها این، بلکه عیسی موضوع ایمان نجات‌بخش است. در عهد عتیق، تنها خدا موضوع مناسب ایمان قوم خود است. پیدایش ۱۵:۶، خروج ۱۴:۳۱. و یکی از اصول دین مسیحیت ایمان به خداست، عبرانیان ۱:۶. با این حال، عهد جدید پیام دیگری را اعلام می‌کند.

بارها و بارها، عیسی را به عنوان هدف اصلی ایمان نجات‌بخش معرفی می‌کند. یوحنا تعلیم می‌دهد هر که به مسیح ایمان آورد، حیات جاودان خواهد داشت. یوحنا ۱۸:۱۶ و ۳:۳۶. پولس تعلیم می‌دهد، نقل قول می‌کند، که یک شخص نه با اعمال شریعت، بلکه با ایمان به عیسی مسیح عادل شمرده می‌شود.

غلاطیان ۲:۱۶. کتاب مقدس صریح و بی‌چون و چرا است. در مورد عیسی، همانطور که نقل قول می‌شود اعلام می‌کند که در هیچ کس دیگری رستگاری نیست، زیرا نام دیگری زیر آسمان به مردم داده نشده است که باید به وسیله آن نجات یابیم. نقل قول بسته.

اعمال رسولان ۴:۱۲. پنجمین راه ارتباط عیسی و نجات این است که عیسی روح القدس را به کلیسای خود عطا می‌کند. پنطیکاست، کار نجات‌بخش عیسی است، به همان اندازه که مرگ او بر روی صلیب و برخاستن دوباره در روز سوم است. و این یک کار نجات‌بخش الهی است.

یوئیل پیش‌بینی می‌کند که در روزهای آخر، خود خدا روحش را بر تمام بشر خواهد ریخت. یوئیل ۲:۲۸-۳۱. یحیای تعمیددهنده اعلام می‌کند که مسیح، کلیسا را با روح تعمید خواهد داد. متی ۱۱:۳. لوقا ۱۶:۳. یوحنا در اعمال رسولان ۲، عیسی این پیشگویی‌ها را به انجام می‌رساند. ۱:۳۲-۳۴.

در روز پنطیکاست، زائران یهودی از شنیدن سخنان حواریون که هر یک به زبان خود از اعمال عظیم خدا از طریق یوئیل نبی سخن می‌گفتند، شوکه شدند. پطرس پیشگویی یوئیل را نقل می‌کند و می‌گوید که عیسی آن را به انجام می‌رساند، نقل قول می‌کند، این عیسی است که خدا او را برخیزانید و همه ما شاهد آن هستیم بنابراین، او که در دست راست خدا بالا رفته و وعده روح القدس را از پدر دریافت کرده است، این را که شما خود می‌بینید و می‌شنوید، ریخته است.

اعمال رسولان ۲:۳۳. عیسی، مسیح، مسح‌شده، در روز پنطیکاست روح را نازل می‌کند. این کار خداست طبق گفته یوئیل. در واقع، این کار خداوند عیسی است.

همانطور که پطرس توضیح می‌دهد، این رویداد ثابت می‌کند که عیسی هم مسیح و هم خداوند است. اعمال رسولان ۲:۳۶. در نهایت، پنج روشی که عهد جدید کار نجات را به عیسی نسبت می‌دهد. عیسی نجات را به کمال می‌رساند.

تنها خداست که مردم را می‌میراند و تنها خداست که آنها را زنده می‌کند. اول سموئیل ۲:۶. تثنیه ۳۲:۳۹. عهد جدید نیز به همین ترتیب اما از سرنوشت‌های ابدی سخن می‌گوید. عیسی به ما هشدار می‌دهد، نقل قول، که از او بترسیم که قادر است هم روح و هم بدن را در جهنم نابود کند، متی ۱۰:۲۸. همچنین به یعقوب ۴:۱۲. مراجعه کنید. عهد جدید همین امتیازات الهی را به مسیح بازگشته نسبت می‌دهد.

اوست که مردگان را زنده خواهد کرد، سرنوشت‌های ابدی را تعیین خواهد کرد و نجات نهایی، از جمله آسمان‌ها و زمین جدید را به ارمغان خواهد آورد. عیسی مردگان را زنده خواهد کرد، یوحنا ۵:۲۸-۲۹. یوحنا

و ۵۴. کاری که فقط خدا می‌تواند انجام دهد. عیسی همچنین سرنوشت نهایی مقدسین و ۴۴، ۶:۴۰، گناهکاران را تعیین می‌کند، متی ۲۱:۲۳. ۷:۲۱. متی ۲۵:۳۱-۴۶. پسر انسان بازگشته به کسانی که در سمت راست او هستند خواهد گفت: بیایید و پادشاهی را که قبل از آفرینش جهان برای شما آماده شده است، دریافت کنید.

او به کسانی که در سمت چپ او هستند می‌گوید، ای شریران، از من دور شوید و به آتش ابدی که برای شیطان و فرشتگانش آماده شده است، بروید. این کار خداست که سرنوشت ابدی مردم را برایشان تعیین می‌کند. عیسی، همانطور که یوحنا، ببخشید، متی ۲۵:۴۶ خلاصه می‌کند، مؤمنان واقعی را به زندگی ابدی خواهد پذیرفت و کافران را به عذاب ابدی تبعید خواهد کرد.

و اینها، کافران، به عذاب ابدی خواهند رفت، اما صالحان به حیات جاودان، متی ۲۵:۴۶. عیسی نجات نهایی را به ارمغان می‌آورد. فیلیپیان ۲۰:۳-۲۱، آیه‌ای بسیار پرمغز که در چند کلمه بسیار گویاست. پولس می‌گوید ما مشتاقانه منتظر نجات‌دهنده‌ای از آسمان هستیم که بدن حقیر ما را با قدرتی که او را قادر می‌سازد همه چیز را مطیع خود کند، به شکل بدن باشکوه خود درآورد.

من یک دلیل بر الوهیت مسیح را حذف کردم، یعنی اینکه او دارای صفات یا ویژگی‌های الهی است و در اینجا در فیلیپیان ۳:۲۱، او قدرتی دارد که او را قادر می‌سازد همه چیز را مطیع خود کند، این قدرت خداست. کتاب مقدس فقط قدرت خدا را به خدا نسبت می‌دهد، آن قدرت را به عیسی نسبت می‌دهد، بنابراین عیسی خداست. آیات و صفات دیگری نیز وجود دارد، من فقط می‌خواستم به طور گذرا به آن اشاره کنم.

عیسی نجات نهایی را به ارمغان می‌آورد، عبرانیان ۹:۲۷ و ۲۸. و همانطور که برای انسان یک بار مردن و پس از آن داوری مقرر شده است، مسیح نیز که یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را به دوش بکشد، بار دیگر ظاهر خواهد شد، نه برای مقابله با گناه، بلکه برای نجات کسانی که مشتاقانه منتظر او هستند. هنگامی که عیسی بازگردد، به معنای واقعی کلمه، کسانی را که منتظر بازگشت او هستند، نجات خواهد داد.

یعنی، عیسی نجات نهایی، از جمله احیای کیهانی را به ارمغان می‌آورد. از طریق عیسی، به نقل از کولسیان خدا خشنود بود که همه چیز را، چه چیزهایی که بر روی زمین هستند و چه چیزهایی که در آسمان، ۱:۲۰ هستند، با خود آشتی دهد، با ایجاد صلح از طریق خون ریخته شده او بر روی صلیب، کولسیان ۱:۲۰. مرگ و رستاخیز عیسی همه قوم خدا را نجات داد و آسمان‌های جدید و زمینی جدید را به ارمغان آورد. این موضوع در عهد عتیق، اشعیا ۱۷:۶۵، اشعیا ۲۲:۶۶-۲۳ و مکاشفه ۲۱:۲۲ ذکر شده است. گاهی اوقات، به پدر و چند بار نیز به پسر نسبت داده می‌شود.

خدا از طریق عیسی خشنود شد که آسمان‌ها و زمین را با خود آشتی دهد، کولسیان ۱:۲۰. این بازسازی کیهانی، کار خود خدا، توسط پسر بازگشته خدا انجام می‌شود. ما باید کمی استراحت کنیم، اما همانطور که برمی‌گردیم، به دو دلیل نهایی که ثابت می‌کند عیسی در واقع خدای پسر است، نگاهی خواهیم انداخت.

این دکتر رابرت ای. پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه ۷ است، پسر خداست.